

РЕШЕНИЕ

№ 3717

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 10.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2573** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК) образувано е по жалба от К. Т. Р., срещу Заповед № РД-12-240/27.02.2023г., издадена от директора на Софийска гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Х. Б.“.

В жалбата се твърди, че актът е незаконосъобразен като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалноправните разпоредби, поради което се иска неговата отмяна. Претендират се разноски.

Ответникът – директор на Софийска гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Х. Б.“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решени, с което да я отхвърли. Претендира разноски, за което се представя списък по чл.80 от ГПК.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на обжалвания административен акт на основание чл.168, ал.1 във вр. с чл.146 АПК, прие за установено следното от фактическа страна:

Към датата на издаване на оспорваната заповед, К. Р. е ученик в XII „д“ клас в СГСАГ „Х. Б.“

Производството пред административния орган е образувано във връзка със сигнал от К. Е., преподавател по теория, с който уведомява директора, че ученикът Р. е

използвал неправомерно паролата и в платформата Школо“ като е изтривал отсъствията си и е поправял оценки от предходната и текущата учебна година.

При спазване на изискванията на чл.64, ал.1 от Наредба за приобщаващото образование за откриване на процедура, с писмо изх.№ АСД03-429/14.02.2023г. е уведомена З. Р., майка на К., за извършеното от последния нарушение, както и за възможността за участие в производството.

На 14.02.2023г. е проведено заседание на Екипа за подкрепа на личностното развитие, за което е изготвен протокол № 7 от същата дата, на което е присъствал и родител. След обсъждане на резултатите от извършената индивидуална оценка и наблюдение от всеки член, Екипът е взел съответните решения, относно работата на ученика, а именно провеждане на разговори с ученика, с цел осъзнаване на извършеното нарушение; предложени са срещи за психологично консултиране, както и при необходимост допълнителни срещи с Екипа.

За откритата процедура по налагане на наказанието е уведомена дирекция „Социално подпомагане“, отдел „Закрила на детето“-К. село, което е видно от приложеното по преписката писмо изх.№ А.-03-433/15.02.2023г.

На 31.01.2023г. е свикан Педагогически съвет /ПС/, проведен в присъствието на родителите на ученика, за което е изготвен протокол № 5 от същата дата, на което е предложено на оспорващия да се наложи наказание „Предупреждение за преместване в друго училище“. С 46 гласа против, предложението е отхвърлено и е предложено да се наложи друга, а именно „Преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение“, което според съвета съответства на разпоредбата на чл.78, ал.4, т.5 от Правилника за дейността на училището. Предложението е прието на заседание на ПС на СГСАГ, проведено на 23.02.2023г., за което е съставен препис-извлечение № 6.

Въз основа на горното е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която на К. Р. е наложено наказание „Преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена от активно легитимирано лице, действащо в качеството си на родител на малолетния, в рамките на законоустановения преклузивен срок, насочена срещу акт на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, посочен в чл. 203, ал.1, пр. 1 от ЗПУО-директорът на съответното учебно заведение, в кръга на неговите правомощия, визиращи с разпоредбата на чл. 259, ал.1 от закона.

Същата съдържа императивно предвидените реквизити на чл.59, ал.2 от АПК, тъй като са посочени фактическите и правни основания за нейното издаване, както и нарушените разпоредби, с което настоящия състав приема, че актът е издаден при спазване на изискванията за форма.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са нарушили правото на защита на лицето и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Противно на твърденията на твърденията в жалбата за започване на производството е съставено мотивирано предложение от класния ръководител и е

последвало мотивирано предложение от педагогическия съвет, с което са спазени императивните изисквания, разписани с разпоредбата на чл.204 и сл. от ЗПУО. Съобщение за образуването по налагане на наказание на ученика е изпратено както до родителя, така и до Д „СП“ -р.н.“К. село“-СО. Неявяването на социален работник при изслушването на ученика не е пречка за налагане на санкцията. Както ЗПУО, така и Н. не поставят изискване да се представя социален доклад, поради което направеното възражение в този смисъл от жалбоподателя е неоснователно. Действително, чл.15, ал.6 от Закона за закрила на детето изисква при неявяване на социален работник да се изготви социален доклад. Неспазването на това правило обаче не е съществено процесуално нарушение, тъй като ЗПУО е специален по отношение на Закона за закрила на детето /арг. от Решение № 4651/03.05.2023т., V-то отделение, докладчик съдията М. Н. /.

Актът е издаден при липса на противоречия с материалноправните разпоредби.

Съгласно чл. 199, ал. 1, т. 5 ЗПУО за неизпълнение на задълженията, определени в закона, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците, на ученик може да се наложи санкция "преместване от дневна форма във самостоятелна форма на обучение". В съответствие с чл. 200, ал.2 и ал.4 ЗПУО санкцията "преместване от дневна форма във самостоятелна форма на обучение" се прилага за ученици, навършили 16-годишна възраст, което в случая е налице и се налага за тежки или системни нарушения. Законът не съдържа легални дефиниции за системност и тежест на нарушението. Обичайно в практиката се възприема, че тежко нарушение е това, което макар и единично по своя характер, представлява сериозно посегателство върху реда, който следва да се спазва в училище и имат значително негативно въздействие върху отделни лица и/или обществото като цяло. Фалшифицирането на училищна документация от страна на ученик представлява именно такъв случай и изрично е регламентирано като такова с разпоредбата на чл.78, ал.4, т.5 от Правилника за дейността на училището. Нещо повече, това деяние е признато за общественоопасно и е въздигнато в престъпление по чл.308 от Наказателния кодекс (НК) и се наказва с наказание „лишаване от свобода“. Въздействието върху съществуващ истински документ, какъвто е и настоящия случай, чрез подменяне или допълване на буквени или цифрови знаци или чрез заличаване на такива знаци, с което съдържанието се променя съществено, напълно покрива регламентираното в теорията и съдебната практика понятие „преправяне“. Съдържанието на документа включва както самото изявление, така и всички останали необходими елементи – подпис, дата, печат и други. Когато в резултат на преправянето е засегнато изявлението, на документа се придава вид, че преправеното изявление изхожда от лицето, посочено като негов автор. Създава се несъответствие между действителното и промененото чрез преправянето изявление на автора, каквото всъщност той не е правил.

Оспорената заповед е съобразена с целите на училищното образование да изгражда компетентност за разбиране и прилагане на принципите на демокрацията и правовата държава. Санкциите за неспазване на правилата – съобразени с възрастта на учениците, са средство за постигане на целите на училищното образование. Училището е първата обществена среда, извън семейството, в която учениците се научават да спазват установените правила и се подготвят за живота си в обществото.

Към настоящия момент оспорващият е достигнал пълнолетната възраст и носи пълна гражданска и наказателна отговорност за постъпките си, съответно последствията вече ще са далеч по-негативни за него при подобни прояви. Отделно от това наказанието, по аргумент и от чл.36, ал.1 от Наказателния кодекс, регламентира определени цели, а именно да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване законите и добрите нрави, да се въздействува предупредително върху него и да му се отнеме възможността да върши други нарушения и да се въздействува възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. .

Въз основа на горното, настоящият състав намира, че поведението на ученика правилно е възприето от органа като тежко нарушение на задълженията, произтичащи от Закона за предучилищното и училищното образование, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището. Обоснована и съответна на материалноправните норми е преценката за осъществяване на предпоставките за налагане на наказание по чл. 199, ал. 1, т. 5 от ЗПУО и същата е съобразена с тежестта на нарушението

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответната страна сторените по делото разноски в размер на 685лв., представляващи адвокатско възнаграждение своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Водим от горното Административен съд София-град, II-ро отд., 28-ми състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата от К. Т. Р., срещу Заповед № РД-12-240/27.02.2023г., издадена от директора на Софийска гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Х. Б.“.

ОСЪЖДА К. Т. Р. да заплати на Софийска гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Х. Б.“ сумата от 685лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ